

[Oluf Pedersen.]

ret til fuld grundstigningsskyld, og at hvis staten ikke inddrager stigningen, kan denne tilfalde sælgeren, vedkommende institution, som konjunkturbestemt afgift, men altså kun i de tilfælde, hvor staten ikke inddrager den? Sådan må jeg forstå lovforslaget, og ud fra den forudsætning vil jeg anbefale det til vedtagelse her i tinget.

Landbrugsministeren (Smørum): Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen har som udvalgets ordfører bedt mig bekræfte, at loven vil blive administreret sådan, at der ikke lægges hindringer i vejen for industriens legitime og berettigede interesser. Dette vil jeg meget gerne bekræfte. Det ligger helt uden for lovforslagets formål at lægge nogen som helst hindring i vejen for industriselskabers erhvervelse af den fornødne jord til anvendelse til industriens legitime erhvervsinteresser.

Det er naturligvis ikke meningen med dette lovforslag at forhindre, at et aktieselskab erhverver den fornødne jord til industrielle anlæg eller industriell udnyttelse af forekomster af enhver art i jorden, herunder jorderhvervelser til senere udvidelse af industrivirksomheden. Disse formål er omfattet af lovens undtagelsesbestemmelser. Det er heller ikke meningen at hindre jorderhvervelse til anden udnyttelse til industriel brug som f. eks. dyrkning af råvarer til selskabets industrivirksomhed. Også dette finder jeg klart forudsat i bemærkningerne til lovforslagets dispensationsbestemmelse.

Opgaven ved administrationen af loven vil alene være at forhindre, at aktieselskaber og institutioner erhverver landbrugsjord alene med det formål at drive landbrug.

Jeg anser det for værdifuldt, at dette yderligere understreges ved de to ændringsforslag, som jeg har stillet uden for udvalgets tillægsbetænkning. Også uden disse ændringer ville jeg anse det for en selvfølge, at landbrugsministeriet ved lovens administration i tilfælde, hvor andre erhvervs-

interesser berøres, rådfører sig med vedkommende fagministerium eller med andre sagkyndige instanser. Det er helt i tråd hermed og efter min mening yderligere en forbedring, at der i loven gives selskaberne en direkte anvisning på at tilkendegive, hvilke fagministeriers medvirken ved afgørelsen de anser for ønskelig under hensyn til erhvervsvirksomhedens karakter. Industriselskaber vil vel som hovedregel have nærmest erhvervsmæssig tilknytning til handelsministeriet, men også andre ministerier vil efter omstændighederne kunne komme i betragtning, således f. eks. fiskeriministeriet, hvor det drejer sig om etablering af dambrug.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen rettede det spørgsmål til mig, om det er rigtigt, at lovforslaget, således som det er affattet, ikke gør indgreb i statens adgang til at gennemføre fuld grundstigningsskyld, og at grundstigningen, for så vidt den ikke inddrages af staten, kan tilfalde den institution, der har solgt jorden, som en konjunkturreguleret ydelse.

Jeg kunne egentlig nøjes med at besvare spørgsmålet ganske kort med et ja, men for at undgå enhver misforståelse vil jeg gerne uddybe besvarelsen lidt.

Det stillede spørgsmål angår, så vidt jeg kan se, alene den form for konjunkturregulerede vederlagsydelse, der med visse modifikationer beregnes på tilsvarende måde som jordrenten. De øvrige i lovforslagets bemærkninger fremhævede konjunkturregulerede vederlagsformer, som er baseret på kapiteltakst og lignende, har ingen direkte forbindelse med grundværdiansættelser og lignende og må derfor falde uden for spørgsmålet.

De arealer, som staten mod konjunkturregulerede vederlagsydelse erhverver fra en institution, forudsættes i almindelighed videresolgt på jordrentevilkår og bliver derved fritaget for grundstigningsskyld. Jordrenten, hvori indeholdes fuld inddragelse af fremtidig grundværdistigning, indbetaler køberen til staten og ikke til den